Kirkenyt

Ældste Kerr udpeget som for Kirkens uddannelseskommissær

Chad Phares, Kirkens tidsskrifter

I januar kaldte Det Første Præsidentskab ældste W. Rolfe Kerr fra De Halvfjerds til Kirkens uddannelseskommissær. Han afløser ældste Henry B. Eyring fra De Tolv Apostles Kvorum, der to gange har tjent som kommissær i samlet ca. 17 år.

Ældste Kerr vil under Kirkens Uddannelseskomité føre tilsyn med alle enheder i Kirkens Uddannelsessystem, herunder Kirkens højere læreanstalter: Brigham Young University, BYU i Idaho, BYU i Hawaii og LDS Business College samt Kirkens seminar- og institutprogrammer og en række kirkeledede skoler på folkeskoleniveau.

Ældste W. Rolfe Kerr

»Denne opgave er et stort ansvar, men det vil falde mig naturligt, eftersom det er det område, jeg har fokuseret på i min karriere,« sagde ældste Kerr.

Ældste Kerr, der blev kaldet som generalautoritet i 1996, har bred erfaring inden for uddannelsesområdet. Han har virket som Utahs kommissær for højere uddannelse, vicerektor på BYU og rektor for Dixie College i Utah. Han har endvidere haft administrative stillinger på University of Utah, Utah State University og Weber State University i Utah.

Ældste Kerr bemærkede, at skrifterne såvel som alle profeterne i denne uddeling har påpeget over for Kirkens medlemmer vigtigheden af at få en uddannelse. Han sagde: »Vores uddannelse bør være åndelig såvel som timelig og doktrinær såvel som akademisk. Vi har brug for bredde, men også balance i vores dannelse.« Kirkens Uddannelsessystem er møntet på både akademisk og åndelig uddannelse.

Efter at have citeret 2 Nephi 9:29: »Men det er godt at være lærd, når man lytter til Guds råd,« sagde ældste

Følger forgængernes eksempel

Ældste Kerr sagde som kommissær for Kirkens Uddannelsesfond, at han føler, han »drager nytte af forgængernes eksempel.« Her følger et tilbageblik over dem, som tidligere har haft opgaven:

Karl G. Maeser 1888-1901
Leder af Kirkens skoler

Joseph M. Tanner 1901-1905
Leder af Kirkens skoler

Horace H. Cummings 1906-1920
Kommissær for Kirkens skoler

David O. McKay 1920-1921
Kirkens uddannelseskommissær

John A. Widtsoe 1921-1924
Kirkens uddannelseskommissær

Joseph F. Merrill 1928-1933
Kirkens uddannelseskommissær

John A. Widtsoe 1934-1936
Kirkens uddannelseskommissær

Franklin L. West 1936-1953
Kirkens uddannelseskommissær

Ernest L. Wilkinson 1953-1970
Administrator/Inspektør for Unified Church Schools System

Neal A. Maxwell 1970-1976
Kirkens uddannelseskommissær

Jeffrey R. Holland 1976-1980
Kirkens uddannelseskommissær

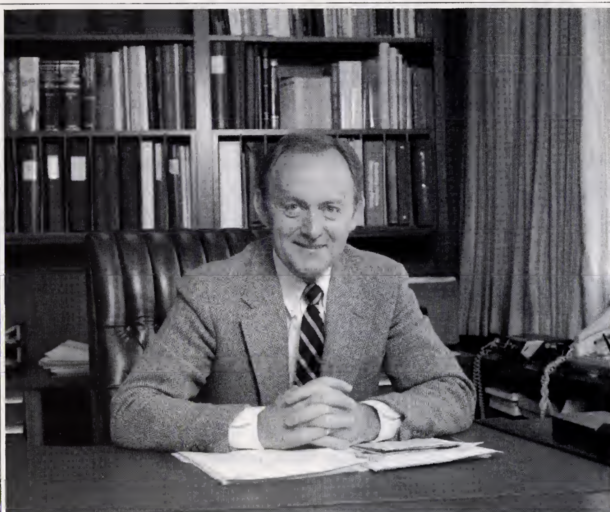
Henry B. Eyring 1980-1986
Kirkens uddannelseskommissær

J. Elliot Cameron 1986-1989
Kirkens uddannelseskommissær

Henry B. Eyring 1992-2004
Kirkens uddannelseskommissær

W. Rolfe Kerr 2005-
Kirkens uddannelseskommissær

FOTO: MARK PHILBRICK, UDLÅNT AF BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

Ældste Kerr var vicerektor på BYU i begyndelsen af 1980'erne.

Kerr: »Vi vil blive bedre forældre, bedre ægtemænd og hustruer, bedre samfundsborgere og bedre medlemmer af Kirken, når vi søger uddannelse.«

Kirkens Uddannelsessystem er primært møntet på unge voksne medlemmer af Kirken, men ca. 12.000 mennesker, som ikke er medlemmer af Kirken, går verden over til institut, hvilket ikke blot gør det til en effektiv måde at fuldkommengøre de hellige på, men også til et missioneringsredskab.

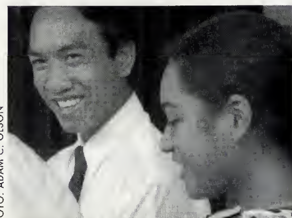
Kirkens Uddannelsessystem bestræber sig på at indrette sig og være fleksibel, hvad angår Kirkens vækst, sagde ældste Kerr. En af de største udfordringer er at kunne følge med og klargøre uddannelsesprogrammerne i takt med Kirkens vækst (se overskriften »Kirkeuddannelse verden over«).

»Et program i så stor vækst kan til tider synes overvældende,« sagde ældste Kerr.

Ældste Kerr er begejstret for sin nye udnævnelse, fordi den giver ham mulighed for at arbejde med de unge i Kirken. »Jeg elsker uddannelse, og jeg elsker unge mennesker,« sagde han. »Min karriere har primært fokuseret på den aldersgruppe, som Kirkens Uddannelsessystem henvender sig til.«

Kirkens Uddannelsessystem betyder noget helt særligt for ældste Kerr, fordi han som ung var involveret i Kirkens Uddannelsessystems programmer. Han har fuldført seminar og institut og erkender, at det har været en velsignelse i hans liv. »Jeg meldte mig til mindst én institutklasse hvert semester i mine første år på Utah State University,« sagde han, »og det var en vidunderlig velsignelse for mig.«

FOTO: ADAM C. OLSON

Vaitiare Timo og Karere Teiho fra Mahina Menighed i Arue Stav i Tahiti synes om at gå til seminar.

Udover at vidne om de velsignelser han fik ved at være institutelev, sagde ældste Kerr, at trofaste seminarelever får de samme velsignelser.

»Vi ser, at hjem og familier får store velsignelser, når de unge går til seminar,« sagde han. »Nogle vælger ikke at deltage og tænker, at det er for stort et offer, men på lang sigt er det et endnu større offer ikke at deltage.« ■

Kirkeuddannelse verden over

Kirkens universiteter og colleges	56.000 elever
Kirkens folkeskoler og gymnasieskoler	9.000 elever
Seminar og institut	735.000 elever
Fortsættelseskurser for voksne	450.000 medlemmer
Involverede lande	140 lande
Frivillige	35.000 medlemmer

Røde Kors priser Kirken for hjælp til mæslingevaccinationer

Medlemmer af Det Første Præsidentskab overrakte den 4. februar direktøren for Amerikansk Røde Kors, Marsha H. Evans, en check på en million dollars, som gik til Mæslingeprojektet, der er et af Røde Kors' vaccinationsprogrammer for børn i Afrika, og som ventes at redde 1,2 millioner liv.

Røde Kors tildelte Kirken sin højeste anerkendelse af bidragydere, prisen American Red Cross Circle of Humanitarians, som tak for bidraget, der var den anden del af Kirkens bidrag på tre millioner dollars.

Evans overrakte ved en pressekonference præsiderende biskop H. David Burton en indrammet avisartikel fra New York Times, som rettede en tak til Røde Kors' største bidragydere.

»Takket være bidrag fra det offentlige samt gavmilde humanitære bidragydere som Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige redder Amerikansk Røde Kors liv via dette altafgørende offentlige sundhedstiltag,« sagde Evans.

De afrikanske lande er hårdest ramt af mæslinger. Ét ud af hver 100 børn dør af sygdommen. De involverede håber, at tiltaget kan udrydde sygdommen på det afrikanske kontinent.

Biskop Burton sagde, at Kirken besluttede at bidrage til programmet, fordi tiltaget er et forsøg på at hjælpe andre, og også fordi Kirken har et stort antal medlemmer i Afrika. Han sagde, at deltagelse i dette tiltag giver »mulighed for mange af vore lokale menigheder kan arbejde frivilligt og deltage i programmet.«

Sundhedsvejleder i Amerikansk Røde Kors, dr. Mark Grabowsky, anslår, at ca. 90 procent af alle afrikanske børn bør vaccineres for at udslette sygdommen i Afrika. Det er planen, at over 200 millioner afrikanske børn via mæslingeprogrammet er vaccineret inden 2006.

Kirken har siden 1986 arbejdet sammen med Amerikansk Røde Kors og har støttet nationale og internationale hjælpeprogrammer.

»Vi har et langt og fint samarbejde med Amerikansk Røde Kors,« sagde biskop Burton. »Det er et partnerskab, vi sætter stor pris på.«

For nylig har Kirken og Amerikansk Røde Kors samarbejdet i forbindelse med nødhjælp efter orkaner i USA i august, september og oktober 2004. ■

FOTO: UDLÅNT AF KIRKENS INFORMATIONSAFDELING

Biskop H. David Burton modtager en pris af Amerikansk Røde Kors efter at have overrakt et bidrag fra Kirken til Røde Kors' mæslingevaccinationsprogram i Afrika.

Oversvømmelser gør hundreder af medlemmer hjemløse, ødelægger hjem i Guyana og USA

Flere end 260 medlemmers hjem blev destrueret eller beskadiget under voldsomme oversvømmelser i det sydamerikanske land Guyana samt i Arizona, Nevada og Utah i USA. Kirken hjælper stadig til.

Kirkens indsats hjælper tusinder i det oversvømmede Guyana

Efter at der er faldet mere end 100 cm regn i løbet af tre uger i januar, som forårsagede oversvømmelser i Guyana, sendte Kirken hurtigt hjælp. Der blev sendt mad, medicin og vand til Guyana i løbet af et døgn efter en officiel anmodning fra regeringen.

»En af grundene til, at de henvendte sig til os, er, at vi er så kendte for vores hurtige indsats,« sagde Garry Flake, leder af Kirkens nødhjælp.

Efter den første sending sendte Kirken også tre containere med tøj til landet.

70 procent af nødhjælpen gik til den generelle befolkning, og 30 procent gik til Kirkens medlemmer. Kirken hjalp også ved straks at sende hjælp til medlemmer, der havde brug for hjælp, hvilket finansieredes af fasteofferfonden.

Oversvømmelserne ramte over halvdelen af landets 750.000 indbyggere og kostede mindst seks menneskers livet. Selv om ingen af landets 1.600 medlemmer kom til skade eller blev dræbt, så mistede 120 medlemmer deres hjem på grund af oversvømmelserne.

En kirkebygning, som er den eneste bygning, Kirken ejer i landet, blev beskadiget af regnen og var i flere dage ikke til at komme ind i. En lejet kirkebygning blev oversvømmet og svært beskadiget. Begge kirkebygninger ligger i Georgetown omegn. Der stod op til en meter vand i nogle dele af bygningerne.

I hovedstaden Georgetown blev mindst 120.000 ramt af oversvømmelserne. Foreløbige beregninger viser, at over 40 procent af de ramte er børn.

Kirken overvåger stadig situationen i landet, og opstår der behov for flere forsyninger, vil Kirken fortsat hjælpe, sagde bror Flake.

Church News *har bidraget til denne artikel.*

FOTO: UDLÅNT AF ASSOCIATED PRESS

Hundredtusindvis af indbyggere i Guyana søgte ly og forsyninger, efter at voldsomme oversvømmelser ramte over halvdelen af landets indbyggere.

Kirken tilbyder hjælp efter oversvømmelser og jordskred

Efter at kraftig regn og oversvømmelser i Arizona, Californien og Nevada samt det sydlige Utah destruerede eller beskadigede godt 200 hjem, arbejder medlemmerne i disse områder stadig på at få deres egen eller

andres tilværelse og hjem bragt i orden igen.

Oversvømmelser i Arizona, Nevada og Utah ramte medlemmer i syv stave, destruerede 25 medlemmers hjem og beskadigede yderligere 117 hjem. Skønt ingen mistede livet, raserede oversvømmelserne store landbrugsområder, især i det sydlige Utah.

Green Valley Stav i St. George i Utah blev hårdest ramt. I denne stav alene blev 18 medlemmers hjem ødelagde og 36 beskadiget. I Mesquite Stav i Nevada blev fire hjem ødelagt og 28 beskadiget.

I La Conchita i Californien dræbte et jordskred ti mennesker og ødelagt eller beskadigede godt 30 huse. Lokale medlemmer meldte sig frivilligt til at hjælpe lokale nødhjælpsorganisationer.

Kirken sendte hurtigt hjælp til Utah, Arizona og Nevada efter oversvømmelserne og sendte nødhjælp i tre faser.

Den første fase bestod i, at lokale hjælpeforeninger og præstedømmegrupper hjalp med, hvad der var behov for, efter oversvømmelserne satte ind – bl.a. at finde husly til dem, der mistede deres hjem under oversvømmelserne.

I den anden fase ydede Kirken bidrag til Røde Kors i Nevada og Utah. Flere af Kirkens bygninger blev brugt som Røde Kors-centre, hvor mange af Kirkens medlemmer hjalp til.

I tredje fase sendte Kirken mad og hygiejneartikler fra biskoppens forrådshus i St. George i Utah til forrådscentre og offentlige nødhjælpscentre, og der blev skaffet trillebøre og skovle til oprydningsmandskabet.

For nogle er én ting, som gør ødelæggelserne lettere at bære, andres frivillige arbejde. »Der blev gjort en masse på frivillig basis,« sagde Garry Flake, leder af Kirkens nødhjælp.

Seminarelever fra gymnasier i St. George hjalp med at rydde op i og omkring oversvømmede eller beskadigede hjem. ■

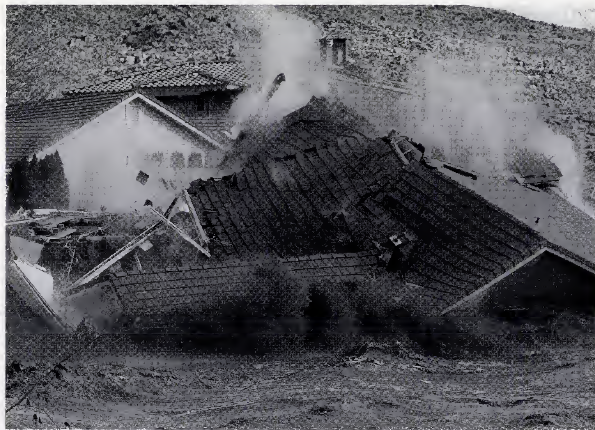

FOTO: SCOTT G. WINTERTON

Et hus i St. George i Utah styrter sammen og ned i en flod, der er gået over sine breder og har eroderet husets fundament.

Nyheder

Norges 100-årsdag fejret på tempelpladsen

Flere hundrede mennesker af skandinavisk herkomst samledes den 15. januar i Assembly Hall på Tempelpladsen for at mindes 100-årsdagen for Norges uafhængighed.

Ved højtideligheden talte den norske udsending, Bendik Rugaas, Det Internationale Børnekor sang, og ældste Ronald T. Halverson fra De Halvfjerds gav i en tale en hyldest til Norge.

Ældste Halvorson talte om den tro, som de godt 30.000 skandinaviske kirkemedlemmer, som kom til Utah i anden halvdel af det 19. århundrede, havde udvist. »Det krævede mere end en invitation, det krævede en helt speciel motivation og forståelse af de evangeliske principper. Det krævede åndelig overbevisning og tro, ikke blot for at de rejste hertil, men for at de kunne klare sig i denne golde ødemark,« sagde han.

Efter sin tale overrakte ældste

Kirken renoverer Slægtshistorisk Bibliotek

Sidst i januar fejrede Kirken renoveringen af et af verdens største slægtshistoriske biblioteker efter omfattende forbedringer af Slægtshistorisk Bibliotek i Salt Lake City.

Den 22.-28. januar blev der holdt åbent hus på Slægtshistorisk Bibliotek, som er blandt de ti største turistattraktioner i Utah. Der var personlig assistance til slægtsforskning, undervisning i slægtsforskning og gæstetalere samt uddeling af gratis software.

Selv om mange måske betragter Slægtshistorisk Bibliotek som verdens førende slægtshistoriske bibliotek, har Kirken renoveret det for at få bedre teknologi og give gæsterne bedre forhold.

Inden renoveringen skulle de, som søgte efter udgivelser af slægtsbøger, lede i Joseph Smith-bygningen. Nu findes samtlige 80.000 af Slægtshistorisk Biblioteks slægtsbøger og biografier i bibliotekets stueetage.

Kirken har installeret videofon, som gør det muligt for døve slægtsforskere verden over at kontakte døve slægtsforskere på biblioteket. Desuden er der indrettet et rum med 30 computere, så biblioteket nu har over 200 computere, hvor gæsterne kan benytte slægtsforskningsprogrammer og adgang til internettet.

»Vore gæster er altid glade for at finde ud af, at mange slægtsforskningssider på nettet, hvor der er brugerbetaling, er gratis på bibliotekets computere,« sagde Ray Wright, leder af Slægtshistorisk Bibliotek.

»Forbedringerne gør biblioteket mere brugervenligt,« sagde bror Wright. »Nu er vi bedre udstyret til at imødekomme unge og gamle, begyndere og erfarne slægtsforskere. Vi ønsker, at vore gæster uanset deres erfaring, viden eller modersmål får en god oplevelse, når de besøger os. Vi ønsker, at de skal gå herfra begejstrede over, hvad de har fundet og ivrige efter at komme igen.«

Under åbent hus, som blev fejret i forbindelse med Utahs Slægtshistoriske Forenings 110-årsdag, afholdt biblioteket 30 klasser i slægtsforskning. Undervisningen fokuserede på slægtsforskning for unge, etnisk slægtsforskning samt brug af internettet, TempleReady™ og Personal Ancestral File®.

Yderligere oplysninger om Slægtshistorisk Bibliotek fås på **www.familysearch.org.** ■

Gæster på Kirkens nyligt renoverede Slægtshistoriske Bibliotek benytter sig af bedre computeradgang.

Halverson en bog til hr. Rugaas om de prøvelser, som de norske og danske hellige, der krydsede prærien i det syvende håndkærrekompagni, måtte gennemgå.

»Den vil give Dem et indtryk af deres prøvelser og ofre,« sagde ældste Halvorson til hr. Rugaas. »Det er ikke en dækkende historisk beretning, men en beretning, som vil hjælpe Dem til at forstå, hvorfor de kom og den pligttroskab, der var nødvendig for, at vore forfædre kunne oprette Zion.«

Hr. Rugaas, som i 1994 blev den første direktør for Nasjonalbiblioteket, takkede for bogen.

Under sit fire dage lange ophold besøgte han desuden Slægtshistorisk Bibliotek, talte til de studerende på BYU og så pionerfilmen *Legacy*.

»Filmen rørte mig meget,« sagde han.

Han bemærkede endvidere, at mange af de tilstedeværende var klædt i norske nationaldragter. »Når jeg ser ud over alle de strikkede trøjer, kan jeg tage tilbage og sige, at det var som at være med til en årlig kongres i den norske kunst- og håndarbejdeforening,« lo hr. Rugaas.

Åbent hus i Taiwan knytter bånd til lokalsamfundet

Flere end 800 mennesker, bl.a. politikere, undersøgere og andre, besøgte Chung Hsing stavscenter i Taiwan i slutningen af sidste år, da der blev afholdt åbent hus, hvor medlemmerne af Chung Hsing stav kunne fortælle lokale indbyggere om deres tro.

Under åbent hus, som stavens medlemmer havde brugt mange timer på at organisere og forberede, var der rundvisning, hvor gæsterne blev vist ti områder i bygningen. I hvert område blev der fortalt om forskellige aspekter af evangeliet, Kirkens arbejde eller tilværelsen som sidste dages hellig.

Rundvisningen begyndte i kirkesalen, hvor der blev fortalt om nadverens betydning og omdeling.

Da gæsterne kom ind i hjælpeforeningslokalet, fortalte medlemmer dem om Hjælpeforeningens rolle, forklarede hvorfor det er vigtigt at have forråd, og fremviste et forråd til 72 timer.

Medlemmerne fortalte også ved hjælp at sketches gæsterne om betydningen af familieaften, og viste hvordan en familieaften fungerer, og hvordan den kan hjælpe med at skabe harmoni i hjemmet.

Medlemmerne viste også gæsterne stavens slægtshistoriske center og forklarede Elias' rolle i at vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til fædrene (se Mal. 3:24). Mange af gæsterne udtrykte interesse for slægtsforskning.

Chang Hua's amtsborgmester blev vist rundt i bygningen og bemærkede, hvor imponeret han var over de intelligente unge mennesker i staven og deres fine sociale adfærd. Inden han tog af sted, stillede han op til fotografering sammen med primarybørnene foran bygningen.

Stavens medlemmer sagde, at de følte sig velsignede gennem deres indsats for at opbygge en venlig indstilling til Kirken i lokalsamfundet. ■

Ændring i verdensomspændende oplæringsmøde for ledere

Transmissionen i forbindelse med det verdensomspændende oplæringsmøde for ledere, som siden 2003 er blevet transmitteret hver januar og juni måned, ventes nu ifølge et brev fra Det Første Præsidentskab at blive transmitteret i februar hvert år.

Det Første Præsidentskab opfordrer præstedømmelederne til at bruge indholdet fra de foregående verdensomspændende oplæringsmøder for ledere til deres undervisning af præstedømmet og hjælpeorganisationerne i stedet for det møde, som var planlagt til den 18. juni 2005.

Foregående taler fra verdensomspændende oplæringsmøder for ledere har omfattet undervisning vedrørende missionering, biskopembedet, lederskab i hjælpeorganisationer samt stavspræsidentens og patriarkens pligter. ■

Yderligere forslag til fællestid i juni 2005

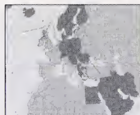
Følgende er yderligere forslag, som lederne i Primary kan bruge sammen med Fællestid, der findes i Liahona *i juni 2005. Se »Jeg følger ham i tro« på side 4-5 i denne udgave for lektioner, instruktioner og aktiviteter, der passer til disse ideer.*

1. Sæt et billede op af Frelseren øverst på tavlen. Bed børnene om at følge med i deres skrifter, mens du nævner principperne i Alma 32:27-43. Lær dem, hvor vigtigt det er at så Guds ord – som repræsenteres ved et frø – i vores hjerte og nære det med tro. Tegn et frø på tavlen og spørg: »Hvordan skal vi nære frøet?« Få de større børn til at slå op på side 4-5 i deres *Tro på Gud*-hæfte og gennemgå de grundlæggende krav i *Tro på Gud*-belønning. Udvælg nogle sange eller salmer, som handler om hvert princip bag de grundlæggende krav. Spil en kort strofe for at finde frem til et af de grundlæggende krav, som vil hjælp os til at nære dette frø med tro. Bed det barn, som svarer rigtigt, om at komme op til tavlen og tegne stilke, blade eller grene på en »voksende« plante. Mens barnet tegner, kaster du ærteposer hen til to-tre børn og beder dem om at rejse sig og fortælle, hvad han eller hun kan gøre i løbet af denne uge for at nære frøet med tro ved at bruge det pågældende krav. Syng sangene eller salmerne. Gentag det samme ved alle de seks krav. Bed det sidste barn, som tegner på tavlen, om at tegne »den søde frugt«. Led børnenes opmærksomhed hen på løfterne om »frugten« i Alma 32:42. Genfortæl beretningen om Lehis syn i 1 Nephi 8:10-18. Sammenlign versene om »frugten« i 1 Nephi med versene i Alma. Bær vidnesbyrd om, at når vi konsekvent efterlever evangeliet i tro, vil vi engang kunne spise af frugten fra livets træ.

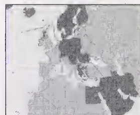
Til mindre børn: I stedet for at bruge hæftet *Tro på Gud,* underviser du dem i de samme principper om bøn, studium af skriften osv. ved hjælp af billeder fra *Evangelisk kunst.*

2. Nutidige og fordums profeter har på grund af deres tro på Kristus udført Guds værk, selv under svær modgang. Vor himmelske Fader velsigner dem, der holder hans bud i tro. Sæt følgende billeder fra *Evangelisk kunst* op på tavlen og forbered dig til kort at fortælle (eller lad børnene hjælpe dig med at fortælle) de tilhørende historier fra de angivne kilder: 102 – Arken bygges (beretning bag på billedet); 303 – Nephi betvinger sine oprørske brødre (beretning bag på billedet); 416 – Oversættelsen af Mormons Bog (beretning fra *Primary 5*, lektion 5); 507 – Brigham Young (beretning om rejsen over prærien i *Primary 5*, lektion 40-41); 520 – Gordon B. Hinckley (beretning om templet i Accra i Ghana i *Liahona*, juli 2000, s. 30-32 samt okt. 2004, s. 13-15). Fremhæv, at disse profeter er blevet velsignet på grund af deres tro på Jesus Kristus.

3. *Ny sang:* Begynd med at lære børnene melodien til »Jeg følger ham i tro« (*Lille Liahona*, feb. 2003, s. L16). Syng sangen for børnene. Bed dem om at rejse sig og »følge i tro« ved at gå i takt på stedet, mens du synger den igen. Bed børnene om at nynne melodien sammen med dig, mens de går på stedet. Sæt et billede af Frelseren op på tavlen med bagsiden udad og dæk det til med billeder fra *Evangelisk kunst* eller primarypakkerne, som viser begreberne i hver af sangens linjer. Vælg fire billeder til hvert vers (fra *Evangelisk kunst*) fx billede 617 (Ransag skrifterne); 607 (Ung pige taler i Kirken); 216 (Kristus og børnene); plakaten *Mine evangeliske standarder,* osv. Syng første halvdel af første vers, og bed børnene om at udpege de billeder, som omhandler ordene. Fortæl dem, at de ikke kan vælge forkert, for de forskellige billeder kan godt illustrere samme frase. Fjern de billeder, som de vælger, og sæt dem i rækkefølge ifølge sangen. Syng så halvdelen af verset sammen flere gange. Fortæl børnene, at efterhånden som de lærer at synge sangen, vil du fjerne billederne fra tavlen og sætte dem i rækkefølge, indtil du kan vende »overraskelsesbilledet« underst. Fortsæt med at lære hver del af sangen. Vend billedet af Kristus, og brug det til at lære dem anden del. ■

Lokalnyt

Budskab fra områdepræsidentskabet

Forkynd mit evangelium – Et skridt ad gangen

Områdepræsidentskabet i Centraleuropa er glade for, at stavene, missionerne og medlemsdistrikterne i hele området alle er blevet meget engagerede i at iværksætte de principper og den vejledning, der gives i »Forkynd mit evangelium«. Vi har været ude blandt jer, og vi ser smil på jeres ansigter, når I fortæller om velsignelserne ved den mere effektive medlemsmissionering i jeres egne menigheder og grene. Vi ønsker at rose jer for jeres personlige involvering i dette storslåede arbejde med at indbyde andre til at komme til Kristus ved at få dem til at tage imod det gengivne evangelium ved tro på Jesus Kristus og hans forsoning, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven samt at holde ud til enden.

I apriludgaven af *Liahona* beskrev ældste L. Tom Perry indgående, hvordan dette inspirerede dokument, »Forkynd mit evangelium«, blev til. Han gav os også den udfordring at »forene os i at bringe evangeliet ud til verden«. Dele af grundlaget for dette omfatter behovet for 1) at forenkle missioneringen og 2) få medlemmerne mere engageret i at finde mennesker, som missionærerne kan undervise.

Ældste W. Craig Zwick

Præsident Gordon B. Hinckley har givet os signalet til at gå i gang. Han sagde: »Vi kan lade missionærerne forsøge at gøre det alene, eller vi kan hjælpe dem. Lad os udvikle en bevidsthed i hvert eneste medlems hjerte om deres evne til at bringe andre til kundskab om sandheden. Lad dem arbejde på det. Lad dem bede med stor oprigtighed derom.«

Præsidentskabet for det centraleuropæiske område har bedt os hver især om at være villige til at deltage i Herrens høst ved at bringe flere af hans børn til dåbens vande. Han har gjort det fuldstændig klart, at hver organisation bør fokusere på at bringe ét nyt medlem ind i Kirken i løbet af året. For at opnå dette, skal vi alle deltage. I Primary, Unge Piger, Hjælpeforeningen, Unge Mænd, ældsternes kvorum, højpræsternes gruppe, Søndagsskolen og ja, endog menighedens biskopråd og grenspræsidentskab. Vi udfordrer hvert stavspræsidentskab, hvert højrådsmedlem og hvert fuldtidsmissionspræsidentskab til også at gøre det årlige mål til deres eget, om at bringe én eller flere personer til dåbens vande i år.

Den første missionærlektion er en stærk, dog meget enkel indgang til at forklare sandhederne i Jesu Kristi gengivne evangelium. Det er sådan et budskab, som selv et primarybarn kan give med overbevisning. Hele det tredje kapitel i »Forkynd mit evangelium« er helliget evangeliets rene og enkle lærdomme. Vi udfordrer jer til at skabe jeres egen oversigt over dette hellige budskab om sandhed og fortælle hinanden om det ved jeres egne hjemmeaftener. I kan også gøre det i jeres primaryklasser, søndagsskoleklasser, kvorums- og klassemøder.

Et forslag til personligt at anvende lærdommene i den første lektion er at tage hvert af principperne og derpå skitsere, hvad dette princip betyder for jer. Det første princip i den første lektion er »Gud er vor kærlige himmelske Fader«. I kan bede en lille primarydreng eller -pige om at beskrive Gud med deres egne ord. Blot ved at gøre dette, kommer de med den kraftfulde åbningsudtalelse i den første lektion.

Se på hvert af de tydelige principper i den første lektion og opbyg jeres egne forslag omkring dem.

Fuldtidsmissionærerne i jeres menighed kan hjælpe jer med yderligere skriftstedshenvisninger og støttemateriale til hvert af disse principper. Lad det være grundlaget for det, I underviser i ved jeres egne hjemmeaftener. Jeres børn vil udvikle et nyt niveau af tillid. Deres egne åndelige lys vil skinne klarere. De vil få større tillid til deres egne familiemedlemmer og til deres venner. Her er en liste over principper fra den første lektion:

- Evangeliet velsigner familien
- Vor himmelske Fader åbenbarer sit evangelium i alle uddelinger
- Frelserens jordiske virke
- Det store frafald
- Jesu Kristi evangeliums gengivelse ved Joseph Smith
- Mormons Bog: Endnu et vidne om Jesus Kristus
- Bed om at måtte kende sandheden ved Helligånden

Frelseren komplicerede ikke budskabet, da han underviste. Han benyttede sig af let forståelige lignelser. Han underviste ved eksempel og ved at bruge enkelt billedsprog, som alle forstod.

Vores lille fireårige barnebarn lærte os et meget vigtigt princip, da hun blev bedt om at bede en familiebøn om morgenen for hendes fars første dag på universitetet. Hun vidste, at hendes far var en dygtig studerende, og at han var godt forberedt til de vanskelig kurser på et svært universitetsstudium. Hendes bøn lød således: »Himmelske Fader, velsign far, så han kan lære sin ABC.«

Efterhånden som flere af os rækker ud til vore venner og naboer og til dem, vi måske slet ikke kender, så husk at holde lærdommene rene, principperne tydelige og undervisningen enkel. Vær glad for at dele evangeliet med alle dem, I møder.

Må vi alle være velsignede med at forstå det løfte, der indeholdes i »Forkynd mit evangelium«: »Der er ikke noget mere uimodståeligt arbejde end dette, ej heller noget, der medfører større tilfredsstillelse.« ■

Datoer i slægtsforskning

Datoer er sammen med person- og stednavne samt begivenheder vigtige byggesten i slægtsforskningen. Men der er problemer med få datoer entydigt registreret, og det skyldes, at der på dette område er forskellige traditioner.

Problemerne opstår, når datoer nedskrives udelukkende ved brug af tal, idet dagens dato, måned og årstal opgives i forskellige rækkefølger. Her er traditionerne ikke ens i forskellige lande, og ved edb-registrering er der også varianter.

Når der skal nedskrives datoer i slægtsforskning, har Kirken en ganske bestemt, men enkel regel for dette i formen, »tal-bogstaver-tal«, f.eks. 11 jan 2005.

Denne »formel« kan ikke misforstås og bør anvendes, især når biskopper og grenspræsidenter udskriver tempelanbefalinger til ordinancer for levende, samt når medlemmer udfylder familiegruppeskemaer, der kan tages med til templet.

Templet i København.

Der kan i templet udføres ordinancer for levende personer, hvis navne står på et familiegruppeskema som en af forældrene eller som et af børnene.

Tempelanbefalinger til ordinancer for levende samt familiegruppeskemaer, hvorfra der er udført ordinancer for levende, er så betydningsfulde, at de fra templet bliver sendt til Tempelafdelingen i Salt Lake City for at blive mikrofotograferet.

Når der til templet kommer søskende, der ønsker at få udført ordinancer for sig selv i form af begavelser eller beseglinger, er det altid til stor glæde for os i tempelpræsidentskabet. Men vi anmoder om, at vore søskende henvender sig til os i god tid, gerne to uger inden den ønskede ordinancedato. Vi vil gerne have god tid til at forberede vore søskende og os selv, så at alt må blive udført på en god og højtidelig måde. ■

Tempelpræsidentskabet,
Templet i København

Fest i Fredericia

Til årets fest i Fredericia var et alsidigt program for aftenen stablet på benene. Samtidig blev der mulighed for på en utraditionel måde at nyde hinandens selskab. Efter interessen at dømme burde der også i fremtiden være mulighed for arrangementer af den slags.

Den 22. oktober blev en flot aften afholdt i Fredericia Menighed. Ikke mindre end 100 personer havde tilmeldt sig. Men da festen tog sin begyndelse, var det tydeligt, at flere end de tilmeldte havde fundet vejen til kirken. Flere undersøgere var til stede. De gav efterfølgende udtryk for glæden over at have deltaget.

Kirkesalen var forvandlet til et afrikansk turiststed i bedste zulustil. Martin Thuesen, som netop var hjemvendt fra sin mission i Sydafrika, havde venligt udlånt flere af sine ting dernede fra.

Hans Otto Nielsen indledte aftenen med bøn, og derefter blev alle indbudt til at opleve og smage den dejlige buffet, som kokken Maria Andersen havde fremtryllet for små midler og en god portion kreativitet.

Da alle havde smagt den spændende buffet, overtog Lars Holmboe scenen som aftenens konferencier. Med vanlig sikkerhed ledte han publikum igennem et afvekslende underholdningsprogram.

Derefter kom et radikalt musikskift, hvor tilhørerne pludselig befandt sig musikalsk i 60'erne. Søren Holmboe og Christian Nielsen gav to numre fra Beatles: »Come together« og »Blackbird.« Til forveksling lignede de begge to etablerede popmusikere fra popverdenen.

Primarysangen »Poppende popkorn« af Lars, Anne Dorte og sønnen Jens Holmboe kunne TV2 og DR1 ikke have leveret bedre. Jens blev så benovet over klaverets lyd, som var helt anderledes end det derhjemme, så han på sin charmerende måde stoppede op i hvert andet vers og overlod mor og far at færdiggøre sangen.

Koreografisk leg med ord var som altid Inger Madsens speciale. Hun læste historien »Hvad kommer det mig ved?« Det var tydeligt, at de tilstedeværende var imponerede over Ingers oplæserkunst, og de lod sig rive med af fortællingen.

Familien Bornemann fortalte i sangens og musikkens sprog »Kærlighed er her«. Det var som at få en engel på besøg, da seksårige Jesica sang indledningen alene. Mor, Marie Bornemann, og lillebror Joshva tog del i resten af sangen, imens far, Thomas Bornemann, som er professionel pianist, spillede klaver til. Observationer fra undertegnede konkluderede, at vores undersøgere var begejstrede.

Fra de tre grønlandske nymfer, Charlotte Nielsen, Johanne Treldal og Tetina, lød smukt to sange. Den ene var en festsang, den anden en kærlighedserklæring til den udkårne. Publikum sang med på omkvædet af sidstnævnte på opfordring af Charlotte. Johanne optrådte for førstes gang offentligt efter at være blevet døbt i september. Tetina var undersøger og sprang til efter at have øvet sangene i ti minutter. Det var godt gået.

På et tidspunkt blev Elvis Presley introduceret. Det viste sig dog, at det var Jan Molbech, der udgav sig for den store stjerne. Hans udførsel af gospelnummeret »Who am I?« blev fremført med følelse og kærlighed, som var det selve Elvis, der stod der.

Missionærerne var selvskrevne til at være på programmet. Med sketchen »På campingtur i Sydafrika« henrykkede de folk i salen.

Lars Holmboe fortsatte sin optræden med sin dejlige stemme og sin fortolkning af »My One and Only Love.« En dejlig jazz-ballade og en helt igennem fremragende og romantisk fremførsel.

Selvfølgelig måtte vores biskop, Bent Bisgaard, afslutte programmet med en af sine figurer og fortællinger på jysk, denne gang historien om Samson. Det var et sjovt gensyn.

Sikke mange talenter og stjerner vi kunne mønstre i Fredericia, og så havde vi langt fra brugt al vores kapacitet.

Efter underholdningen havde vores kok Maria sørget for varm chokolade og noget til ganen.

Så skulle der danses. Om det var de fyldte maver eller de mange indtryk, som ikke kunne slippe deres tag, der gjorde, at folk var meget sene til at komme i gang, skal være usagt. Til sidst lykkedes det dog at få nogle ud på dansegulvet.

Aftenen sluttede med bøn ved Martin Thuesen.

Det var en pragtfuld og vellykket fest, intet mindre! ■

Susanne Thuesen,
Fredericia Menighed

Mangfoldighed og iderigdom hos Kirkens enlige

De enlige i Kirken udgør en mangfoldighed af både ildsjæle, generte kirkegængere, unge og ældre, med og uden børn, og de enlige kan være ugifte, fraskilte, enker eller enkemænd. I Københavns Stav er Kirkens kategorier for de enlige udvidet med en ekstra aldersopdeling, idet vi har de Unge Voksne ugifte, kaldet UV, fra 18 til 30 år, de Enlige Voksne Unge, kaldet EVU, fra 31 til 45 år, og de Enlige Voksne, kaldet EV, fra 46 år og ældre.

Der er mange aktiviteter for de enlige, og aktiviteterne kan i hver aldersgruppe tilpasses de forskellige livsbehov og hverdagsliv. De seneste år har vi haft en del aktiviteter og åndelige oplevelser sammen på tværs af aldersinddelingerne. Vi er desuden blevet gode til at udveksle informationer og invitationer i hele det nye tempeldistrikt, så det lover rigtig godt.

Kirkens idealer og troens mål med evige familier kan til tider paradoksalt nok kaste en skygge over de enliges liv og status i Kirken. Vi glæder os alle over de smukke forestillingsbilleder af evige familier, og vi kan alle nyde glæden ved at udføre arbejde i templet for slægtninge, der er gået forud. Nogle kirkemedlemmer kan fejlagtigt heraf komme til at have den opfattelse, at enlige medlemmer i Kirken således skulle være socialt amputerede i deres hverdag. Det er naturligvis en fejlslutning, som i bedste fald er baseret på uvidenhed. Enlige har en ganske almindelig hverdag som alle andre, børster tænder om morgenen og passer job, studier, forpligtelser ude i verden, holder hjem og potteplanter og går i kirke om søndagen.

ENLIGE EN MAJORITET

I såvel Århus Stav, som Malmø, Gøteborg, to stockholmske stave og Københavns Stav udgør de enlige omkring halvdelen af de voksne medlemmer i kirken. I Københavns Stav er tallet på 58%, altså en majoritet. Desværre er antallet af mindre aktive medlemmer meget højt i de enliges grupper. I Københavns Stav er fem ud af seks EVUere mindre aktive (tal indsamlet i efteråret 2003). Der er utvivlsomt mange grunde til dette. Vi ønsker alle, at vi vil kunne fastholde mange enlige i stedet for, at vi taber dem. Man kunne frigøre et stort potentiale af dygtige mennesker til kaldelser, som vanen tro kun besættes med gifte medlemmer. Det er en stor udfordring, at mange enlige ikke får informationer nok om, hvad der sker i Kirken. Det vides ikke helt, hvor (informations-)kæden hopper af. Særligt synes de enlige kvinder at være udsatte.

I forbindelse med åbent hus i templet og de mange arbejdsopgaver her foreslog vi fra Københavns Stavs EVU, at vi kunne nedsætte en særlig ressourcegruppe for de enlige, da vi ikke ville være tidsmæssigt bundet op på samme måde i hjemmet som de gifte i større familier med flere voksne og eventuelt børn. Her er altså tale om en positiv egenskab og fleksibilitet.

AKTIVITETER FOR DE ENLIGE

De yngste af de enlige fra 18 til 30 år har et væld af tilbud, der spænder lige fra sociale aktiviteter, fredagsfester og familieaftener i CES-bygningen, til særlige nadvermøder for de unge (dog fælles for alle unge), stævner på tværs af stavs- og landegrænser og de satellittransmitterede åndelige CES-møder og foredrag fra Brigham Young Universitetet i Utah. Til disse sidstnævnte foredrag har EVU været inviteret det seneste halvandet år, og de kan deltage på lige fod i CES-bygningen på Nordre Fasanvej på Frederiksberg. Foredragene annonceres på internettet (www.lds.org/institutes/ vælg Copen-

hagen Denmark, vælg Calendar) og ofte med opslag på de lokale kirkers opslagstavler.

EVU i Københavns Stav har fire faste aktiviteter og foredrag hvert år, hvor vi for eksempel har været i biografen og derpå på café og diskuteret filmen set i relation til en tekst af præsident Gordon B. Hinkley. Vi har været til koncert, ude at stå på skøjter, og ude at bowle, alt afhængig af hvem der arrangerer og inviterer. Sidste sommer inviterede vi alle de enlige i staven til en sejltur på Lyngby Sø og picnic ude ved Sophienholm i skønne omgivelser.

Vi samledes i perioden med åbent hus for templet og gik sammen ind og så det smukke Herrens Hus. Derefter var der fælles spisning hjemme hos en lokal EVU-repræsentant.

FASTE AKTIVITETER

Der er blevet etableret en tradition med at gå i templet sammen med EVUere fra hele staven, og Malmø og Gøteborg stave og Århus stav er nu også inviteret. Den anden lørdag i hver måned mødes vi og går på den første session sammen i templet i København. Derefter går vi på café sammen. Det skulle vise sig, at en del af de enlige 30-45 årige ikke havde modtaget deres tempelbegavelse, men havde et ønske om at få det. Derfor er lørdagene blevet udvidet med en invitation til at gå til dåb kl. 12. Det har indtil nu været nogle vidunderlige lørdage.

Gruppen med de enlige over 46 år har nogle faste og rigtig dejlige traditioner, som tæller både julearrangement, påskefrokost og sommerfest i en hyggelig have hvert år i august. Der arrangeres derudover ture i Tivoli i København og andre hyggelige ture.

EVUerne i København plejer næsten hvert år at invitere til påskestævne, og det trækker mange til fra Københavns og Århus stav, fra Sverige, Norge, Tyskland og derudover det løse. Påskestævnet ligger Skærtorsdag, Langfredag og Påskelørdag, og der bliver gerne nogle dejlige åndelige og opbyggelige stunder, en sightseeing-tur inde i København City og en fest fredag aften, hvor dansen går lystigt og gerne med et ekstra lanciersving eller en linedans.

KONTAKT TIL INAKTIVE

Vi har prøvet at række ud til alle de mindre aktive enlige medlemmer ved at skrive brev til alle og i samme stund forsøge at få opdateret adresselisterne i hver menighed. Vi har sørget for, at de lokale og stavens repræsentanter for de enlige er til at finde på adresselister, der sendes ud bl.a. gennem Hjælpeforeningen, og vi har undervist på ledertræningsmøder. Vi anmoder hele tiden om, at der i hver menighed kaldes repræsentanter til hver af de tre alderskategorier og gerne både en søster og en bror.

I hver menighed kan der, når arbejdet går bedst, afholdes månedlige møder med alle repræsentanterne for de enlige samt en fra Hjælpeforeningen, en fra biskoprådet og en repræsentant fra ældsterne og fra højpræsterne. På møderne i menighederne ser man på de aktiviteter, der har været afholdt siden sidst, på de nye under opsejling, og dette er et fremragende forum til at sætte fokus på de enlige, der kan være ved at glide lidt fra os, vel vidende at denne gruppe med inaktive er meget stor.

På stavsplan afholdes der møde en gang i kvartalet med stavens repræsentanter for hver af de tre aldersgrupper, nemlig UV, EVU og EV, og desuden en repræsentant fra stavspræsidentskabet, fra stavens Hjælpeforening, og hver aldersgruppe har en højrådsbror tilknyttet. Det er meget frugtbart at dele hinandens erfaringer med aktiviteter, nye tiltag i Kirken i al almindelighed, og i det hele taget at opbygges åndeligt samtidig med, at man gør en arbejdsindsats for at tjene de enliges sag bedst muligt i Kirken. Det er en stor velsignelse at arbejde med denne gruppe i Kirken. Jeg er meget taknemlig for dette arbejde og for de muligheder, der er for at bygge bro over til de andre aldersgrupper og de andre staves grupper. Det er vidunderligt at arbejdet nu tillige omfatter templet og at mødes dér sammen. Måtte de enlige i Kirken fortsat have fremgang og kunne fastholde sig selv på trods af og blive fastholdt af såvel andre enlige som resten af Kirkens gode medlemmer. ■

Tina Paulsen,
Københavns Stavs EVU-repræsentant

Superlørdag i Fredericia

Det er lørdag den 29. januar. Unge fra hele Danmark rejser til Fredericia for at deltage i superlørdag. Seminarmødet er slut, og musikken har en lokkende effekt, som fører en hen imod de store døre for enden af gangen. Man træder ind i den store sal og ind i en helt anden verden. Tilbage i tiden til 1960 på Rydell High, som vi jo kender fra den velkendte film *Grease*. Den flotte oppyntning får blikket til at vandre rundt og sanserne stimuleres.

Det store dansegulv står klar og inviterende og virker næsten, som om det bare venter på at blive betrådt. I hjørnet står den gamle bil Grease Lightning med lys i vinduerne og parat til endnu et ræs.

»SKAL DET VÆRE MED ELLER UDEN TOMATER?,« lyder det fra siden, hvor serveringen af burgere er i fuld sving. Der skal jo helst noget brændstof til, når der senere skal danses. De unge kunne stå eller sidde på tæpper og nyde deres burgere i hinandens selskab. Man kunne også vælge at sidde og følge med i filmen *Grease*, som blev vist på den ene væg.

Mange kom udklædte. Der var pigerne i deres smarte skørter og rottehaler, de seje fyre med læderjakke og slikhår og selvfølgelig også de nørdede drenge med for korte bukser, brillerne på skrå og mappen under armen.

Så kunne dansegulvet ikke vente længere, og drengene fik hvert et dansekort, så de ellers kunne konkurrere om, hvem der dansede med flest piger. Dette var en rigtig god idé, fordi det fik gang i de fleste.

Senere på aftenen blev der afholdt en dansekonkurrence. Hvert deltagerpar fik et nummer på ryggen, og så var det ellers ud og vise sine skjulte talenter. Her gik selve skoleinspektøren fra Rydell High og den kendte Eugine rundt for at udvælge det bedste/vindende par. Dette gjorde, at alle gav deres bedste. Til sidst blev der kåret et vinderpar, som jo lige fik lov til at brillere lidt før, festen fortsatte.

Resten af aftenen gik med mere dans og højt humør. Musikken havde hele aftenen været til stor tilfredshed og holdt for det meste dansegulvet i gang. Klokken blev 23.00, og det blev tid til at dæmpe niveauet og så langsomt slutte af og spole tiden frem til år 2005.

Det var et alle tiders arrangement, og alle tog nu hver til sit trætte, men i godt humør. ■

Bettina Muss Jensen

Nytårsfest 2004-2005

Da vi fik tildelt opgaven med at afholde Århus Stavs AP/UP/UV-nytårsfest, regnede vi først med, at der ville komme mellem 20 og 60 personer, men da Københavns Stav ikke havde en fest, blev de inviteret med, og vi stod nu med omkring 140 tilmeldinger. Pludselig var den nyudbyggede kirkebygning for lille, og det skal lige nævnes, at vi endte med at have ca. 200 deltagere, da der var en del tilmeldinger på selve dagen.

Festen blev afholdt på Restaurant Kilden i Horsens, og her følger et par udtalelser fra nogle af deltagerne:

»Jeg har kun været medlem i nogle få måneder, men alle steder er folk rigtig dejlige og gode til at få én til at føle sig godt til pas. Jeg elsker at komme til alle Kirkens arrangementer. Denne nytårsfest var ingen undtagelse,« sagde Lisa Neerbek fra Horsens.

En anden UV-er, som er lidt mere garvet udi kirkefester, Marie Vestergaard fra Odense 1. Ward, sagde:

»Det har været en supergod fest. Flot sted. Flot oppyntning. Mange mennesker at snakke og danse med.«

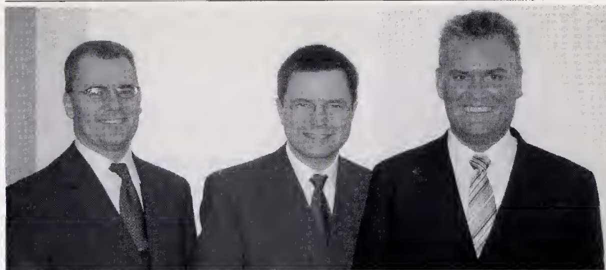
Festen varede indtil kl. 6, hvor musikken blev slukket. Derefter var der morgenmad i kirkebygningen. Der var faktisk en hel del tapre sjæle, der ikke var taget hjem, og overraskende nok havde også nogle af lederne holdt sig vågne hele natten! Vi kom

FOTO: JOLINA KREIBERG

Der var hygge og højt humør til nytårsfesten i Horsens.

FOTO: HENNING JENSEN

Det nye biskopråd i Horsens Menighed, fra venstre: Førsterådgiver Carsten Gade, biskop Ole Reinholdt Jensen og andenrådgiver Ryan Steve Kristensen.

alle godt ind i det nye år, og mange havde gjort en god indsats for et vellykket arrangement. ■

Jannie Refvik Sørensen, Horsens

Omorganisering af Horsens Menighed

I Horsens Menigheds medlemsskare er der gennem de seneste år sket en ret betydelige forøgelse og udvikling. Foruden en stor naturlig tilgang af medlemmer har også en anselig tilflytning af medlemmer fra andre menigheder fundet sted, hvilket har medført en nødvendig udvidelse og modernisering af kirkebygningen, som blev gennemført og indviet i 2004.

Alt dette kulminerede med en omorganisering af menigheden i forbindelse med konferencen i Horsens Menighed den 16. januar 2005. Det blev en historisk dag for Horsens Menighed, der hidtil er blevet ledet af et grenspræsidentskab, idet grenen blev omdannet til en menighed med et biskopråd i spidsen.

Den hidtidige grenspræsident, bror Michael Jacobsen, blev afløst efter at have tjent i seks år, og hans to rådgivere, bror Hardy Fisker og bror Mehrdad Rosenkilde blev ligeledes afløst.

Som nyt biskopråd blev følgende opretholdt:

Bror Ole Reinholdt Jensen som biskop med bror Carsten Gade og bror Ryan Steve Kristensen som henholdsvis første- og andenrådgiver.

Den afgående grenspræsident, bror Michael Jacobsen, udtrykte i sin afskedstale taknemmelighed for den støtte, han havde fået i de forløbne seks år fra sin hustru, fra sine ledere i stavspræsidentskabet og fra medlemmerne, specielt organisationslederne og sekretærerne. Han fortalte om, hvordan hans vidnesbyrd havde udviklet sig, fra han var en grøn institutelev og ung missionær til i dag, hvor han ved bønnens hjælp og erfaring gennem efterlevelse af budene havde opnået et stærkt og urokkeligt vidnesbyrd om alle evangeliets grundsætninger.

Den tiltrædende biskop, bror Ole Reinholdt Jensen, sagde i sin tale:

»Lad os styrke hinanden gennem gensidig kærlighed … Lad os ofte mødes for at opbygge venskab og kærlighed.«

Endvidere sagde han: »Jeg vil begå fejl, men lad være med at drøfte dem indbyrdes. Kom i stedet til mig, og lad os tale om det … Lad os se ud over vore forskelligheder og holde sammen.«

Med henvisning til Tim 4:12 sagde han til de unge: »Vi har brug for jer … I er et forbillede for de andre.«

Han sluttede ved at opfordre alle til at tjene Herren »af hele jeres hjerte« og understregede særligt missioneringen.

»Lad os glæde os over vort medlemskab,« sluttede han.

Stavspræsident Erik Ryttersgaard afsluttede mødet med at rette en tak til det afgående grenspræsidentskab og sagde til de godt og vel 100 tilstedeværende:

»I har det godt her; pas godt på det, I har.«

Med henvisning til Joh 15 fortsatte han: »Elsker hverandre! Tag jeres fulde rustning på – jeres rustning af tro! I jeres sind er der altid to spillere på scenen. Lad ikke den onde få noget spillerum, men giv god plads til, at det gode kan trives. Vort kald her i livet er at forkynde Herrens evangelium.«

Efter at mødet var slut, kunne man blandt de mange tilstedevæ-

rende føle stor glæde og begejstring over det, man havde været vidne til, og overalt så man medlemmer give udtryk for taknemmelighed og glæde gennem utallige håndtryk og omfavnelser. ■

Henning Jensen, Horsens Menighed

Københavns Stav samler ind for Dansk Red Barnet

I slutningen af januar blev Kirkens danske samfundstjeneste kontaktet af Red Barnet med en forespørgsel om, hvorvidt vi endnu en gang ville hjælpe dem med deres indsamling. Flere gange tidligere har vi trådt til med hjælp til deres store indsamlinger. Denne gang gjaldt det Red Barnets indsamling ved folketingsvalget den 8. februar 2005. På trods af en frist på mindre end 14 dage sagde vi selvfølgelig ja og gik straks i gang med at kontakte de lokale informationsmedarbejdere i de forskellige enheder. Da Red Barnet især havde brug for indsamlere i Storkøbenhavn var det Ballerup, Søborg, Frederiksberg og Amager menigheder, som denne gang måtte træde til.

Sammen med de lokale informationsmedarbejdere vurderede vi, at vi ville kunne dække mindst ni valgsteder rundt omkring i Storkøbenhavn (et på Amager og i Ballerup, tre på Østerbro/Frederiksberg, og fire i Gladsaxe/NV-kvarteret) og det lykkedes da også at rekruttere indsamlere blandt medlemmerne til alle disse steder fra 9 morgen til kl. 8 om aftenen, hvor valgstederne havde åbent.

Valgdagen kom som en flot, klar, men også meget kold, vinterdag. Da indsamlerne som regel skal stå uden for valglokalerne, var det meget koldt, men det blev taget med godt humør. Måske medvirkede kulden endda til, at der kom mere i indsamlingsbøsserne, fordi giverne fik medlidenhed med de blåfrosne indsamlere. En indsamler blev endda så bidt af at samle ind, at da hun var færdig med sin vagt på en af Kirkens tildelte valgsteder, ringede hun til Red Barnet for at høre om, hun ikke måtte fortsætte med at indsamle på hendes eget valgsted. Det måtte hun selvfølgelig, så denne søster samlede ind næsten hele dagen. Der var også flere indsamlere som tog to vagter i træk, for at vi kunne dække valgstederne i hele åbningstiden.

Optællingen af de indsamlede beløb viste da også, at indsatsen gav god frugt. Det samlede beløb som Københavns Stavs indsamlere samlede ind til Red Barnet denne dag, blev over 48.000 kr. Et virkelig flot resultat, som svarede til over en tiendedel af Red Barnets samlede indsamlingsresultat denne dag! Hvis nogen vil vide, hvor meget 48.000 kr. i mønter og enkelte sedler vejer, kan jeg oplyse, at det er over 45 kg!

Alle indsamlere, som trodsede kulden og til de lokale koordinatorer, gjorde et stort arbejde på meget kort tid. Det er dejligt at se, når medlemmer træder til for at udføre barmhjertighedstjeneste, som dette jo også er. Det er også noget, som der bliver lagt mærke til uden for Kirken. Selv om det på kort sigt kan være svært at se, hvilken betydning medlemmernes offervillighed i forbindelse med samfundstjeneste kan have for Kirkens vækst, så er det min personlige overbevisning at vores offervillighed spiller en overordentlig stor rolle. Ikke blot fordi vi dermed lader vores lys skinne for verden, men fordi vi derved også selv vokser åndeligt; for når »vi er i vores medmenneskers tjeneste, tjener vi blot Gud.« ■

Anna-Maria Andersson,
Frederiksberg Menighed,
Informationschef i Københavns Stav

FOTO: A.M. ANDERSSON

Missionærerne hjalp også til ved indsamlingen for Red Barnet. Her er det ældste Blackham og ældste Wheelwright ved valgstedet på Østerbro Stadion.

25786 110 EUROPE CENTRAL AREA (DANISH)